Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8250
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

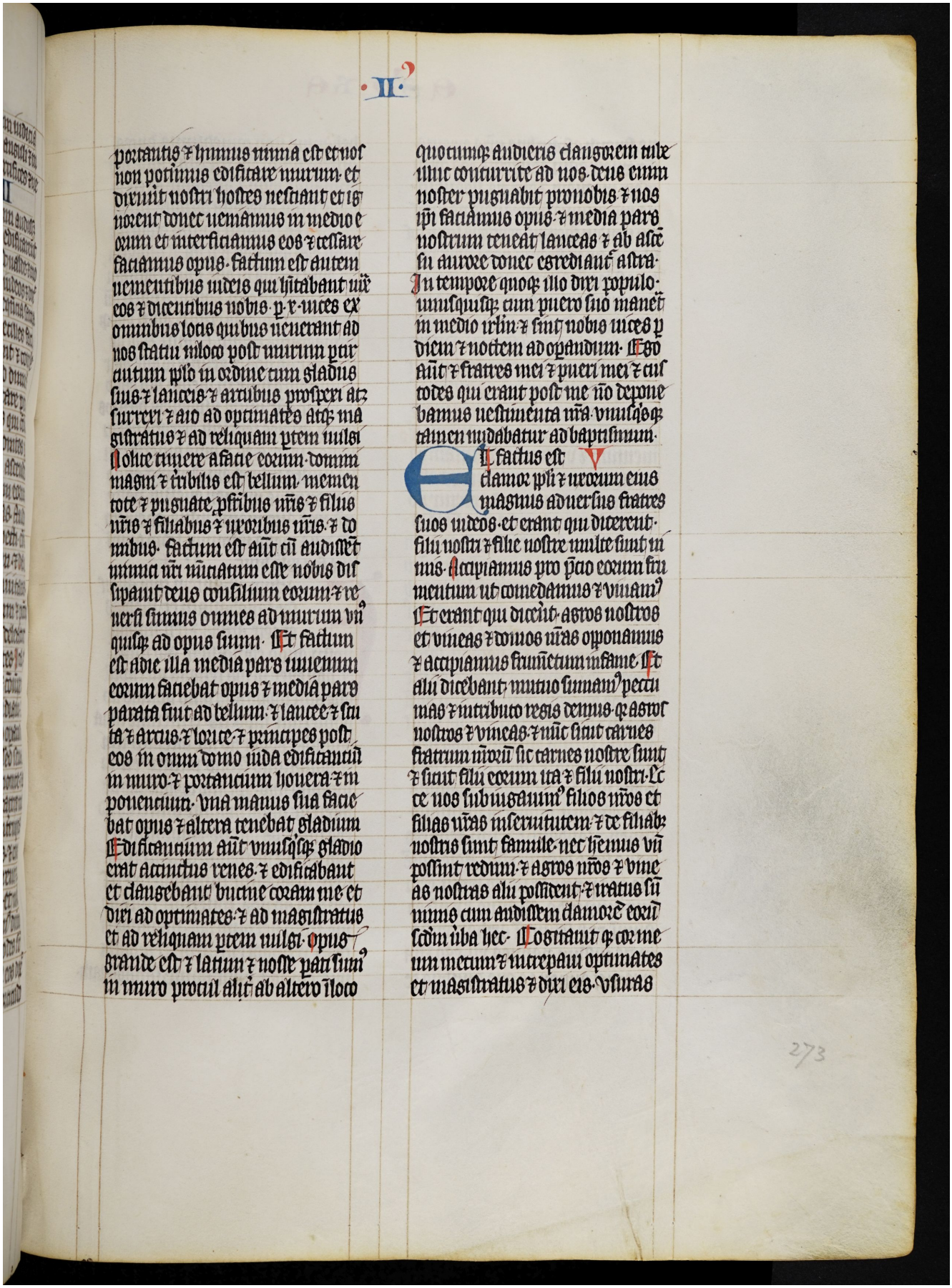

portantis ⁊ humus nimia est et nos
non possumus edificare murum. et
dixerunt nostri hostes nescient et ig
norent donec veniamus in medio e
orum et interficiamus eos ⁊ cessare
faciamus opus. factum est autem
venientibus iudeis qui habitabant iux
ta eos ⁊ dicentibus nobis. p. x. vices ex
omnibus locis quibus venierant ad
nos statim in loco post murum par
atum plo in ordine cum gladiis
suis ⁊ lanceis ⁊ arcubus prospeci atq;
surreci ⁊ aio ad optimates atq; ma
gistratus ⁊ ad reliquam plebem nulli
dubitetis timere a facie eorum. dominum
magnum ⁊ terribilis est bellum. memen
tote ⁊ pugnate pro fratribus vestris ⁊ filiis
vestris ⁊ filiabus ⁊ uxoribus vestris. ⁊ do
mibus. factum est autem cum audisset
inimici nri nuntiatum esse nobis dis
sipauit deus consilium eorum ⁊ re
versi sumus omnes ad murum vi
quisq; ad opus suum. Et factum
est adie illa media pars iuvenum
eorum faciebat opus ⁊ media pars
parata erat ad bellum. ⁊ lanceę ⁊ scu
ta ⁊ arcus ⁊ loricę ⁊ principes post
eos in omni domo iuda edificantium
in muro ⁊ portantium hoera ⁊ im
ponentium. vna manus sua faci
bat opus ⁊ altera tenebat gladium
Et edificantium autem vnusquisq; gladio
erat accinctus renes. ⁊ edificabant
et clamebant bucine coram me et
dixi ad optimates ⁊ ad magistratus
et ad reliquam plebem nulli opus
grande est ⁊ latum ⁊ nos sumus
in muro procul alter ab altero loco
quocumq; audieris clangorem tube
illuc concurrite ad nos. deus eium
noster pugnabit pro nobis ⁊ nos
ipi faciamus opus. ⁊ media pars
nostrum teneat lanceas ⁊ ab asce
su aurore donec exeredi aut astra.
In tempore quoq; illo dixi populo.
unusquisq; cum puero suo maneat
in medio urbis ⁊ sint nobis vices p
diem ⁊ noctem ad operandum. Ego
autem ⁊ fratres mei ⁊ pueri mei ⁊ cus
todes qui erant post me non depone
bamus vestimenta nra. vnusquisq;
tamen mundabatur ad baptismum.
Et factus est V
clamor pli ⁊ uxorum eius
magnus adversus fratres
suos iudeos. et erant qui dicerent.
filii nostri ⁊ filie nostre multe sunt nu
mis. Accipiamus pro pcio eorum fru
mentum ut comedamus ⁊ viuamus
Et erant qui dicebant. agros nostros
et vineas ⁊ domos nras opponamus
⁊ accipiamus frumentum in fame. Et
alii dicebant. mutuo summam pecu
nias ⁊ intributo vesis dimus. q; agros
nostros ⁊ vineas ⁊ nunc sicut carnes
fratrum nrorum sic carnes nostre sunt
⁊ sicut filii eorum ita ⁊ filii nostri. ec
ce nos subiugamus filios nros et
filias nras in seruitutem ⁊ de filiab;
nostris sunt famule. nec hemus vn
possunt redimi. ⁊ agros nros ⁊ vine
as nostras alii possident. ⁊ iratus sum
nimis cum audissem clamorem eorum
secundum iuba hec. Et cogitauit q; cor me
um mecum ⁊ increpaui optimates
et magistratus ⁊ dixi eis. vsuras